

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

**Κώστα Κορδάτου, Καθηγητή ΕΠΑΛ
Καινουργίου-Δήμου Αγρινίου**

«Επί τον τύπο των ήλων, πριν αλέκτωρ λαλήσει τρεις;»

Σχετικά με το θόρυβο για την «κάθαρση» στο δημόσιο!

Αφορμή της Ανοιχτής Επιστολής είναι οι κραυγές που ακούγονται από τους τροϊκανούς της συγκυβέρνησης, από τα δουλικά ΜΜΕ που σκόπιμα προκαλούν φόβο και αποπροσανατολισμό στην κοινωνία καθώς και κάποιων «δημοκρατικών» της «αριστεράς», πρώην καθηγητάδων του ποινικού δικαίου και εσχάτως αξιωματούχων, **οι σεμνοτυφίες του σ.κ. και οι παλινδρομούντες εκπρόσωποί μας στην «άβουλη» ΑΔΕΔΥ**, όσον αφορά το θέμα των φερόμενων ως «επίορκων» δημοσίων υπαλλήλων, που ζητούν όλοι αυτοί με τον έναν ή τον άλλο τρόπο τον **άρων άρον «αποκεφαλισμό» τους.**

Επειδή εμπλέκομαι άμεσα σε πειθαρχική και ποινική δίωξη και βρίσκεται σε εκκρεμοδικία σε διάφορα επίπεδα εδώ και 10 χρόνια τώρα (χωρίς ποτέ να έχω ζητήσει αναβολή στην εκδίκαση της υπόθεσης μου), με αποτέλεσμα να έχω τεθεί σε «αυτοδίκαιη αργία» με την πρόσφατη ΠΝΠ (παρ. 1α - 1ε του Ν. 4093/2012) και μην αντέχοντας άλλο αυτόν τον ιδιότυπο κοινωνικό Δαρβινισμό των ημερών πήρα την απόφαση να απαντήσω δημόσια σε όλα αυτά που ακούγονται με το δικαίωμα του τεκμηρίου της αθωότητάς μου. Όλοι αυτοί δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να μεταμορφώνονται σαν «το Διάβολο που απαγγέλλει την Αγία Γραφή»!

Εκ των πραγμάτων και εξ' ανάγκης, η επιστολή μου αυτή θα είναι μακροσκελής, γι' αυτό ζητώ την υπομονή και την κατανόησή σας, διαβεβαιώνοντάς σας παράλληλα, πως αξίζει τον κόπο να την διαβάσετε ολόκληρη.

Το «έγκλημα» που συντελείται σε κάθε οικογένεια υπαλλήλου εγκαλούμενου ή κατηγορούμενου, που τα συντεταγμένα όργανα της πολιτείας δεν έχουν αποφασίσει οριστικά γι' αυτά που τους κατηγορούν (αν δηλαδή τελικά διέπραξαν κάποιο αδίκημα και παρέβησαν τον όρκο τους) είναι τεράστιο και το νοιώθουν όσοι βρίσκονται σήμερα σε αυτή τη θέση! Σε διαφορετική περίπτωση αν οι κραυγές τύπου «Δημιουργίας ξανά», «Μανιτάκηδων» και άλλων ακραίων που μας παραπέμπουν στην προτεσταντικού τύπου «ηθικής» του αγγλοσαξονικού τόξου, τότε πρέπει να «καταργηθούν» τα διάφορα επίπεδα της δικαιοσύνης και η απονομή της να «αφεθεί» σε έναν δήμιο! Αυτό όμως δεν είναι ευρωπαϊκός πολιτισμός. Όλοι αυτοί που το επικαλούνται, βάλουν ευθέως ενάντια στα ανθρώπινα δικαιώματα, που και οι διεθνείς οργανισμοί υπαγορεύουν και έχουν συμφωνήσει τα έθνη και ο νομικός πολιτισμός το επιβάλλει. Η αισθητική και ο δημόσιος λόγος του λεγόμενου επιθεωρητή δημόσιας διοίκησης σημειολογικά που παραπέμπει; Στη δίκαιη δίκη; Στη προστασία της τιμής και της υπόληψης του εγκαλούμενου; ΟΧΙ οδηγεί στη καταρράκωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και στην κατασυκοφάντηση όλων των δημοσίων λειτουργών με απώτερο στόχο την απαξίωση από την κοινωνία του δημόσιου τομέα.

Όπως είναι γνωστό η ελληνική κοινωνία βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης σε πολλά επίπεδα, όπως κοινωνικά, οικονομικά, εργασιακά, εθνικά από τα συνεχόμενα χτυπήματα των μνημονίων και τις απαιτήσεις των δανειστών τοκογλύφων της χώρας μας. Είναι επίσης γνωστό ότι η κοινή γνώμη είναι φορτισμένη-εξαγριωμένη από την κακή πολιτική διαχείριση της χώρας, από το πολιτικό προσωπικό και τις δομές ενός εχθρικού κράτους προς την ελληνική κοινωνία. Οι πολίτες εύκολα πλέον αποδέχεται την κάθε παραπληροφόρηση, που τους παρέχεται άφθονα, ότι δηλαδή για τα δεινά που υφίσταται ο ελληνικός λαός σήμερα ευθύνη έχουν οι δημόσιοι υπάλληλοι και όχι το αναποτελεσματικό και κομματικό σύστημα οργάνωσης του δημόσιου τομέα, που στην καθημερινότητά τους παράγει αντιθέσεις, όπου επέρχονται οι τριβές ή αυθαιρεσίες κ.λ.π. εντός αυτού. Εύκολη λεία πλέον γίνονται όσοι δίνονται (δικαίως ή αδικώς), που σε πολλές περιπτώσεις αυτές διακρίνονται από υπηρεσιακή αντιδικία, ενοχοποίηση και πολιτική εμπάθεια σε κάθε αντίθετο (αντίπαλο) υπάλληλο., και σε πολλές επίσης περιπτώσεις ο αυταρχισμός και η διοικητική αυθαιρεσία καθώς και η διαπλοκή

με τον βόρβορο της αγοράς και τα προσωπικά γίνονται το «μείγμα» της πειθαρχικής έρευνας., [όπου αρκετές από αυτές όταν τελεσιδικήσουν καταλήγουν ανάλογα αφού έχουν κριθεί από τον φυσικό τους δικαστή] και πάλι όμως χρειάζεται να ασκηθούν όλα τα ένδικα μέσα από τον εγκαλούμενο για την υπεράσπισή του, για να αποδείξει την αθωότητά του μέσα από ένα πολυδαίδαλο νομικό πλαίσιο και πολυδάπανων διαδικασιών, μέχρι του σημείου της οικονομικής κατάρρευσης των οικογενειών αυτών.

Ο στοχευόμενος αποπροσανατολισμός και εκφοβισμός της κοινής γνώμης και των υπαλλήλων στο μεγαλείο της! Προσπαθεί συνολικά το σύστημα εξουσίας με τον εύπεπτο λαϊκισμό να κρύψει τις διαχρονικές ευθύνες του πολιτικού προσωπικού που κυβέρνησε και των ανθρώπων τους και με αυτή τη μεθόδευση να ενοχοποιήσει την ελληνική κοινωνία στο αλήστου μνήμης ότι «όλοι μαζί τα φάγαμε» χωρίς όμως να τους ενδιαφέρει και για το θυσιαστήριό τους. Δηλαδή «εκεί που μας χρωστάγανε μας πήραν και το βόδι». Θέλουν να επιβάλουν de facto ένα κατοχικό δίκαιο της γερμανικής «μηχανής» ενώ μας λένε ότι θέλουν να πατάξουν τους «επίορκους» και την ασυδοσία., ενώ στην πραγματικότητα θέλουν τη δημιουργία ενός διαρκούς ναρκοπέδιου ενοχοποίησης και απαξίωσης των δημόσιων λειτουργών και μιας δεξαμενής οιονεί επίορκων, που υπό την απειλή πειθαρχικών ποινών, είτε θα εκβιάζονται να υπηρετούν συγκεκριμένα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα, είτε θα απολύονται.

Η κυβέρνηση με «ρομφαία» τον «υπάλληλο» της τρόικας επί των οικονομικών μιας «υπόδουλης» χώρας επιδιώκει να προχωρήσει σε απολύσεις μέσα από την προπαγάνδα περί επίορκων υπαλλήλων καταπατώντας ακόμα και το «τεκμήριο της αθωότητας» για να δεχθεί η κοινωνία πιο εύκολα τις απολύσεις αυτών των υπαλλήλων, ως αποτέλεσμα των ποινών για πειθαρχικά παραπτώματα και ότι διώξαν τους «άχρηστους» και επιζήμιους!

Και καλά αναρωτιέται ο πολίτης, ποιος λόγους μπορεί να έχει η Τρόικα να ζητάει να γίνουν απολύσεις στο δημόσιο; Ποιος άνοιξε το θέμα των διαθεσιμότητων και της αργίας; Μα ο σημερινός πρωθυπουργός όταν ήταν αντιπολίτευση και «αντιμνημονιακός» ακόμα, που πρώτος το «λίθο βαλέτω!» Το σχέδιο Μέρκελ και της διεθνούς τοκογλυφίας είναι η ανατροπή των όσων παραχωρήθηκαν στους εργαζόμενους των προηγούμενο αιώνα. Ταξική ρεβάνς το λένε ορισμένοι υπέρ των κυρίαρχων ελίτ της Ευρώπης και των υπερατλαντικών δυνάμεων. Το «σφαγείο μύρισε θυμάρι» με γκεμπελίστικο τρόπο πρώτα άρχισαν με τις διαθεσιμότητες των Ι.Δ.Ε.Α.Χ. στους δήμους και τώρα με τους αυθαίρετα ονομαζόμενους ως «επίορκους» πριν «αλέκτωρ λαλήσει τρεις», καταργώντας το σύνταγμα (όσο υπάρχει ακόμα) της χώρας, αφού τους θεωρούν ως τους αδύναμους κρίκους (κοινωνικά ανυπεράσπιστοι) για το «ξήλωμα» του δημόσιου τομέα για τη κινεζοποίηση των πολιτών σε τριτοκοσμικές συνθήκες εργασίας και την παράδοση των δημόσιων οργανισμών στους ιδιώτες. Κανένας πλέον εργαζόμενος αν θέλει να κάνει καλά τη δουλειά του δεν θα μπορεί να υπερασπιστεί τη θέση του διότι θα επικρατήσει ο νόμος της ζούγκλας «όλοι εναντίον όλων».

Όταν τελεσεδικήσει η υπόθεση κάποιου υπαλλήλου που βρίσκεται σε «αυτοδίκαρη αργία» και αθωωθεί και από το γεγονός αυτό υποστεί και κάποια μόνιμη βλάβη υγείας ποιος θα αποζημιώσει τον υπάλληλο και την οικογενειά του με τα τεράστια ποσά που επιδικάζονται σε αυτές τις περιπτώσεις από τα ελληνικά δικαστήρια; Ο κ. Μανιτάκης με τους «συντρόφους» του ή τα παπαγαλάκια των παραθύρων με τον κ. Ρακιτζή; Ή μήπως ο συνταξιούχος προϊστάμενος της εκπαίδευσης που έστησε την υπόθεση σε βάρος μου με τους παρατρεχάμενούς του; Αυτό θα καταφέρουν όλοι αυτοί με όλα αυτά να πληρώνει το δημόσιο τεράστια ποσά αποζημιώσεις ενώ θα έχει διαλυθεί το ηθικό των δημόσιων λειτουργών και ολόκληρης της κοινωνίας, κάτι που προφανώς επιδιώκουν. Για τους κατηγορούμενους που θα αθωωθούν ποιος νοιάζεται τι έχουν υποστεί όλα αυτά τα χρόνια της ομηρίας και απαξίωσής τους;

Επίορκος ασφαλώς ο αποδεδειγμένα συναλλασσόμενος, αλλά «Επίορκος» και ο υπάλληλος, ο οποίος υπερασπιζόμενος το δημόσιο συμφέρον από θέση ευθύνης, επειδή δέχθηκε μηνυτήρια αναφορά για εκδίκηση από κάποιον επίδοξο έμπορο και αθώωθηκε στα δικαστήρια; Η κομματική διοίκηση κάνοντας χρήση ενός αυταρχικού δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα σε καθιστά εξιλαστήριο θύμα της για να κρύψει τις σοβαρές ανεπάρκειες του κράτους σε προσωπικό, υλικοτεχνική υποδομή και πόρους και προπαντός να μεταβιβάσει της δικές της ευθύνες και να σε θέτουν μετά από 10 χρόνια που εκκρεμεί η υπόθεση σε «αυτοδίκαρη αργία!

Διώκεσαι με ένα σαθρό και χαλκευμένο κατηγορητήριο για να ικανοποιηθούν οι δικοί τους άνθρωποι και να περάσουν την εικόνα ότι όλοι είμαστε το ίδιο στο δημόσιο και κακώς τους κατηγορούσαν ορισμένοι συνδικαλιστές και πολιτικοί αντίπαλοι. Ενώ ακόμα και οι ίδιοι οι διώκτες σου ξέρουν ότι υπηρέτησες το δημόσιο συμφέρον με αυταπάρνηση (αποδεδειγμένα) και με επαγωγικά συμπεράσματα αυτών των «αμφίσημων» «ανθρώπων» μιας απόλυτα κομματικοποιημένης διοίκησης της εκπαίδευσης στην Αιτωλ/νία, να καλείσαι και μάλιστα από πιο δυσχερή θέση να αποδείξεις ότι δεν είσαι ελέφαντας και να πετάξεις από πάνω σου κατηγορίες κακουργηματικού τύπου!

Είναι δικαιολογημένες και τεκμηριωμένες οι επίκαιρες ερωτήσεις που έχουν κατατεθεί για το θέμα αυτό βουλευτών της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ (αφού νοιώθουν την οργή αυτών των οικογενειών αλλά και την αδικία που γίνεται και ίσως οσμίζοντας το γαϊτανάκι που έρχεται.....), όπου ζητούν από τους αρμόδιους υπουργούς την κατάργηση αυτών των αντισυνταγματικών διατάξεων. Άμεσα γιατί ίσως αύριο να είναι αργά, όποιος δεν βρίσκεται σε αυτή τη δύσκολη θέση δεν γνωρίζει το δράμα αυτών των ανθρώπων και τι ψυχικό κουράγιο χρειάζονται να συνεχίσουν για να αποδείξουν την αθωότητά τους. Αλήθεια γιατί απριόρι πρέπει να έχει δίκαιο σε μια υπόθεση διοικητικού ελέγχου του δημοσίου ο αναφέρων και όχι ο αναφερόμενος; Επειδή τους έδωσαν τη σφραγίδα του δημοσίου; Μπορούν ορισμένοι να «τυλίγουν» τον οποιοδήποτε υπάλληλο σε μία κόλλα χαρτί γιατί «δεν συνεμμορφώθει με τας υποδείξεις»; Ένα παράδειγμα στην υπόθεσή μου: Με παρέπεμψε η Δ.Ο.Υ. Αγρινίου (ως Πρόεδρο της Σχ. Επιτροπής) ύστερα από την αναφορά του εμπόρου ότι το ΝΠΔΔ εξέδωσε «εικονικά» τιμολόγια (δηλαδή κάναμε ως σχολείο εμπόριο;), όπου αθώωθηκα τελεσίδικα και στα 4 δικαστήρια που έγιναν!!! Του έμπορα που εμπλέκετε σε αυτή τη δήθεν «εικονική» αγορά με το δημόσιο του έκαναν τον ανάλογο έλεγχο ως όφειλαν οι «αδιάφθοροι» των ελεγκτικών οργάνων της οικονομικής επιθεώρησης Δυτ. Ελλάδας; Άρα από πού προκύπτει ότι κάποιος παρενέβη τον όρκο του και μπορούν να τον διαπομπεύουν στην υπηρεσία του στην κοινωνία και στους οικείους του όλοι αυτοί οι ευυπόληπτοι «αξιωματούχοι» των ΜΜΕ και δυστυχώς κυβερνητικοί, πολιτειακοί και άλλοι επιτετραμμένοι των δανειστών της πατρίδας μου; Η συνέχιση αυτής της ρητορικής όμως να ξέρουν ότι βοηθάει τους δικαστικούς επιμελητές της τρόικας να συμπεριφέρονται ως κατακτητές σε μια χώρα των δήθεν «διαφθαρμένων» όταν σε ένα σώμα εκπαιδευτικών 150.000 υπάρχουν 60 περιπτώσεις από την καθημερινή υπηρεσιακή τριβή, όπου και θα εξεταστούν αλλά όχι όμως υπό το πρίσμα των σκοπιμοτήτων των κατοχικών ημερών! Μήπως τελικά όλη αυτή η προπαγάνδα γίνεται για την νομιμοποίηση του αγγλοσαξονικού δικαίου - βλέπε μνημόνιο - που έχει ως βασική του αρχή ότι «όποιος κατηγορείται είναι και ένοχος έως να αποδείξει την αθωότητά του»; Σε αντίθεση με το δυτικό πολιτισμό, όπου ισχύει μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις της Γαλλική επανάσταση για τον άνθρωπο, όπου καθιερώθηκε στον νομικό πολιτισμό το «τεκμήριο της αθωότητας», διότι διαφορετικά κινδυνεύουμε και πάλι να δούμε δίκες συναδέλφων μας τύπου Γαλιλαίου. Απόλυτο σκοτάδι! Μεσαιώνας, αυτό επιδιώκουν; Την πλήρη καταστροφή εκάστου που διώκεται δικαίως ή αδικώς; Θα γυρίσουμε στη παλιά εποχή στο δημόσιο, όπως έλεγε και ο λαός μας «πρόσχε να μην σε τυλίξουν σε μια κόλλα χαρτί». Δεν είναι γνωστά σε όλους ότι η διοίκηση της εκπαίδευσης κάθε φορά είναι κομματικά ελεγχόμενη από το κόμμα που κυβερνά; Αυτό δε το ζήσαμε στην εποχή του ΠΑΣΟΚ με έντονο και αυταρχικό τρόπο; Αυτά θέλουν να δικαιώσουν τώρα, το μίσος και τις εμπάθειες αρρωστημένων μυαλών; Τελικά μήπως επιδιώκουν κοινωνικό εμφύλιο; Θα χωρίζουν δηλαδή τους υπαλλήλους σε αυτούς με τα «σκληρά» η τα μαλακά αδικήματα, αν υπηρετεί τα μνημόνια η όχι, σε όσους εκφράζουν την άποψή τους ελεύθερα και μη κ.λ.π. τέτοια κοινωνία ονειρεύονται;

Για πόσα σοβαρά θέματα δε καταγγέλθηκε η τότε άθλια και κομματική διοίκηση της Δ/θμιας Εκπ/σης της Αιτωλ/νίας; Πότε διέταξε κάποια έρευνα το υπουργείο παιδείας για τις καταγγελίες αυτές; Πού κατέληξε η έρευνα με τη ρεμούλα με το πρόγραμμα «κοινωνία της πληροφορίας»; Ποιος έκανε έλεγχο για τα τεράστια ποσά των οδοιπορικών που ροκάνισαν αυτοί που κατήγγελλα ως αιρετός του κλάδου μου και η **Β' ΕΛΜΕ** που προφανώς έγινε και η αιτία της μεθόδευσης της δίωξής μου; Πώς να γίνει έρευνα για όλους αυτούς του μανδρινούς, αφού τις καταγγελίες της επιμελούνταν για το αρχείο οι ίδιοι οι καταγγελλόμενοι «αξιωματούχοι».

Εκμεταλλεύτηκαν την αναφορά ενός δύστροπου εμπόρου όμως, που δεν του ικανοποιήσαμε (εκτελώντας απόφαση Σχολικής Επιτροπής) τις υπέρογκες απαιτήσεις του (να εισπράξει 14 εκ. δρχ. για εργαστηριακό εξοπλισμό), ο τότε «μάγισρας» της Δ.Ε. Αιτωλ/νίας και διορισμένος αντιπρόεδρος του ΚΥΣΔΕ, συνεργάτης όλων των καταστάσεων με τους συν αυτόν

κομματικούς και μη συνεργάτες/σες του, για την ικανοποίηση πολλών πλευρών (παραταξιακά, αυτοδιοικητικά, την αγορά και την προσωπική εμπάθεια κ.α.), ως «ραδιούργος» που ήταν αφού υποβάθμισε το τιτάνιο έργο που έγινε να στηθεί το σχολείο, μετά τις δημοτικές εκλογές του 2002 (που ήμουν υποψήφιος δήμαρχος Αγρινίου), ως πολιτικός μου αντίπαλος (με χαλκευμένα στοιχεία), έστησε την πολύκροτη δίωξή μου (γνωρίζει η τοπική κοινωνία πρόσωπα και πράγματα) και σήμερα μου προσδίδεται και ο «τιμητικός» τίτλος του «επίορκου» για την προσφορά μου για να στεγασθεί το πρώην ΤΕΕ σήμερα ΕΠΑ.Λ Καινουργίου! Δηλαδή αντί επαίνου ο απόλυτος "εξευτελισμός"!

Αναλογιζόμαστε εάν το υπουργείο παιδείας γνωρίζει και σήμερα, που στεγάζεται το σχολείο και πως έγινε αυτό το κτίριο το οποίο όφειλαν ως πολιτεία να είχαν εξασφαλίσει για την εκπαίδευση των παιδιών της επαρχίας; Για την μεθόδευση της νέου τύπου πολιτικής δίωξής μου (υπάρχουν αποφάσεις ΕΛΜΕ, ΟΛΜΕ, Φορέων τοπικής κοινωνίας) χρησιμοποίησαν εκ των υστέρων τα όσα ψευδή και αναληθή που επικαλούνταν για να εκβιάσει ένας δύστροπος έμπορος και χωρίς να ελεγχθούν τα όσα ανέφερε, έβαλαν σε εφαρμογή το πανούργο σχέδιο της «ηθικής μου εξόντωσης» Δημιούργησαν ένα στημένο σκηνικό με εικασίες, υποθέσεις και αυθαίρετα συμπεράσματα χαλκεύοντας μάλιστα αρκετά στοιχεία για να οδηγήσουν την υπόθεση στο πειθαρχικό συμβούλιο ΑΠΥΣΔΕ Δυτ. Ελλάδας που οι ίδιοι αποτελούσαν την πλειοψηφία του. Δεν έλαβαν καν υπόψη αποφάσεις υπηρεσιών, του ΤΕΕ δυτ. Ελλάδας κ.α. τσαλαπάτησαν τους νόμους που υποτίθεται ότι θα έπρεπε να εφαρμόζουν ως διοίκηση και έπραξαν το ανοσιούργημα τους Τι και εάν φωνάζει η τοπική κοινωνία για την φανερή αδικία που έγινε. Το κράτος δείχνει το σκληρό του πρόσωπο ακόμα και σε εκείνους που για να το υπηρετήσουν βρίσκονται σήμερα στον σταυρό του μαρτυρίου! Εδώ ισχύει το «φωνή βοώντος εν τη έρήμω!».

Πίσω και φοβικά κινείτε και η ΑΔΕΔΥ στο θέμα αυτό πάρα την προσφυγή της στο Σ.Ε. Είναι γνωστό ότι όλες οι πειθαρχικές περιπτώσεις δεν είναι ίδιες αλλά δεν θα πρέπει τα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημοκρατίας να πνίγονται στις ηθικές και προσωπικές αναστολές του καθενός. **Ο κ. Ρακιτζής** που βγαίνει στα κανάλια και «εξευτελίζει» τους δημόσιους υπαλλήλους ανενόχλητος και όλους σχεδόν τους δημόσιους λειτουργούς. Όπου Καταθέτει άκριτα ενστάσεις στο β' θμιο Πειθαρχικό Συμβουλίου κατά των πρωτόδικων αποφάσεων θεωρώντας άπαντες ενόχους; Που στην περίπτωση μου ενημερώθηκε τυπικά δια τηλεφώνου μόνο από την διοίκηση (που έφτιαξε το κατηγορητήριο), χωρίς να ζητηθεί ποτέ η δικιά μου άποψη; Τι είδος λειτουργία είναι αυτή; Ίσως έτσι να δικαιολογεί τον παχύλο μισθό της θέσης του. Αλήθεια τον μισθό του συνταξιούχου δικαστικού εξακολουθεί να τον εισπράττει; Αν ναι είναι νόμιμο αυτό; Για την ΜΚΟ που γράφτηκε πρόσφατα ότι έχει και εισπράττει διάφορα ποσά από τη ΔΕΗ ποιος θα το ελέγξει; Ο ίδιος; Όπως έκανε και με τον Αθανασόπουλο και το Βέργο για τη ΔΕΗ στο Αλιβέρι; Άρα μπορεί να καταλάβει κάποιος πόσο εύκολο είναι να μπλέξεις στο γρανάζι της πειθαρχικής διαδικασίας και τώρα να είσαι έξω από το σχολείο και τους μαθητές σου και να υποφέρει η οικογένειά σου με αβέβαιο το μέλλον και να κινδυνεύεις με **ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ** και προσωπική **ΚΑΤΑΡΕΥΣΗ**.

Αν το επιβαλλόμενο καθεστώς σήμερα ίσχυε χθες δεν γνωρίζω αν θα υπήρχαν πολλοί συνάδελφοί μου καθηγητές που θα αναλάμβαναν τη διοίκηση των σχολείων αφού τελικά προάγεται η ανομία, όταν υπάλληλοι μπορούν εύκολα να βρεθούν σε καθεστώς εκβιασμού από ανταγωνιστικά μεγάλα ή μικρά συμφέροντα. **Στην περίπτωση μου**, είχα να επιλέξω, είτε να κάνω σωστά τη δουλειά μου σύμφωνα με την συνείδησή μου, που και τώρα τίθεμαι σε αυτοδίκαιη αργία, λόγω της πειθαρχικής και δικαστικής δίωξης μου από την εμπάθεστατη αναφορά ενός εμπόρου, που εκβίαζε ή να ενέδιδα στον εκβιασμό του. **Αν ακολουθούσα το δεύτερο** τώρα θα ήμουν στην εργασία μου και μάλιστα ατσαλάκωτος, και θα είχα «μοιραστεί» τη λεία που προκύπτει σε αυτές τις δουλειές παρανομώντας, όπως πιθανός να έπρατταν άλλοι και να γνώριζε ο έμπορος. Και σήμερα ορισμένοι από αυτούς γίνονται κήρυκες της νομιμότητας και της ηθικής και έχουν λάβει μάλιστα θέση στο απόσπασμα εκτέλεσής μου. Δεν τόλμησαν όμως να με πολεμήσουν για τις ιδέες μου στην συνδικαλιστική μου δράση επέλεξαν την πεπατημένη του παρακράτους «επίορκος» δηλαδή προδότης; **Όπως τις μαύρες εποχές που έστελναν στα ξερονήσια τους κομμουνιστές**. Το τραγελαφικό της υπόθεσης είναι ότι να σε παραπέμπουν οι ίδιοι για «κατάχρηση» και επειδή δεν μπορούσαν να το στηρίξουν να σε αθώνουν και να σου επιβάλουν 5μηνη ποινή για διοικητικές παραλήψεις(!). όπου Και αυτό θα κριθεί στο Διοικητικό Εφετείο που έχω ασκήσει εμπρόθεσμη προσφυγή κατά της απόφασης του β'θμίου πειθαρχικού, το οποίο υπό τον φόβο Ρακιτζή που ζητούσε, χωρίς να είναι μέλος του Υ.Σ., και να γνωρίζει τι πραγματικά στοιχεία προσκομίζει ο

εγκαλούμενος, μεγαλύτερη ποινή και όπου οι διορισμένοι μετέτρεψαν την αρχική ποινή από 5 μήνες σε αυτή των 6 μηνών! Δηλαδή και το β'θμιο δεν διαπίστωσε υπεξαίρεση δημόσιου χρήματος προς ίδιον όφελος, Ούτε και μας λένε εάν και από ποιο ταμείο λείπουν, αν λείπουν, τα ποσά που δήθεν έψαχναν αλλά αόριστα προσάπτουν διοικητικές παραλήψεις και έτσι υπέβαλε πιο αυστηρή ποινή, ως β/θμιο για να καλυφτούν διοικητικά; Που είναι η δίκαιη δίκη; Που είναι η χρηστέα διοίκηση; Που βάλανε τον παράγοντα άνθρωπο-υπάλληλο; Όλα στη σκοπιμότητα; Το τεκμήριο της αθωότητας είναι τελικά υπηρεσιακή καριέρα και ανέλκυση κάποιων;

Οι αθλιότητες των πολιτικών μου αντίπαλων χρόνια τώρα δεν είναι τίποτε άλλο από επιχείρηση της ηθικής μου «δολοφονίας» για να κάνουν ότι κάνουν ανενόχλητα στην περιοχή. Θέλουν να πείσουν την κοινωνία ότι «όλοι μαζί τα φάγαμε!» Δεν χρειάζεται στη περίπτωση το πόθεν «αίσχος» το γνωρίζουν οι πολίτες, άλλωστε σ' αυτό το τόπο όλοι γνωρίζομαστε... και γνωρίζουμε τους φαγανούς και ας κρύβονταν εύστοχα!

Νομικό υπόβαθρο

Η αλήθεια είναι ότι τόσο ο Ν. 4057/2012 όσο και ο Ν. 4093/2012 καταστρατηγούν θεμελιώδη δικαιώματα του διωκομένου και καταπατούν το θεσμό της δίκαιης δίκης και της ίδιας της δημοκρατικής διαδικασίας, καθώς είναι κοινή πείρα ότι δείκτης του πραγματικού εκδημοκρατισμού μιας κοινωνίας είναι η θωράκιση του κατηγορουμένου και η παροχή νομικών όπλων που θα του δώσουν τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό του από την κατηγορία που του αποδίδεται. Η Υποπαράγραφος Ζ3. Αργία στο πλαίσιο της Πειθαρχικής και Ποινικής Διαδικασίας του Ν. 4093/2012, η οποία προβλέπει την επιβολή της ποινής της αργίας στους Δημοσίους Πολιτικούς Διοικητικούς Υπαλλήλους και στους Υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., παραβιάζει κατάφωρα το τεκμήριο της αθωότητας και την αρχή της ίσης μεταχείρισης, στρέφεται δηλαδή εναντίον κάθε κανόνα δικαίου και γενικότερα στιγματίζει τον υπάλληλο με τη λήψη σε βάρος του ιδιαίτερα δυσμενών διοικητικών μέτρων, πριν τη λήψη απόφασης επί της κατηγορίας που τον βαρύνει, προσβάλλοντας ταυτόχρονα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Πιο συγκεκριμένα στην Υποπαράγραφο Ζ3, σε καμία από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1α-1δ, δε γίνεται λόγος για οριστικές δικαστικές αποφάσεις που να επιβεβαιώνουν την ενοχή του κατηγορούμενου υπαλλήλου, αλλά ούτε εξετάζεται πούθενά και η ύπαρξη ενδεχόμενης συνάφειας της κατηγορίας με το αντικείμενο εργασίας του υπαλλήλου, επιβάλλοντας σε όλους ανεξαιρέτως τους δημοσίους υπαλλήλους την ποινή της αργίας, και πάλι χωρίς τελεσίδικη δικαστική απόφαση!

Τέλος το μάθημα που πήρα από τη σκευωρία που μου έστησαν, είναι ότι η παροιμία "όπου υπάρχει καπνός υπάρχει και φωτιά" τελικά δεν ισχύει! Ο καπνός μπορεί να δημιουργηθεί και εκ του μηδενός, απλώς για να θολώσει το τοπίο.

Ποιος τελικά είναι ο επίορκος; Η τοπική κοινωνία ευτυχώς γνωρίζει ποιος είναι ο αθώος!

Αντέχω - Συνεχίζω μέχρι να λάμψη όλη η αλήθεια... και ευχαριστώ για τη προσοχή σας.

Κώστας Διον. Κορδάτος

- Καθηγητής – Μηχανολόγος ΕΠΑ.Λ Καινουργίου, Αγρινίου.
- Πρώην Πρόεδρος Β' ΕΛΜΕ, Αιρετός ΠΥΣΔΕ Αιτωλ/νίας.
- Υπ. Δήμαρχος Αγρινίου 2002, με τη Δημοτική Πρωτοβουλία.
- Πρόεδρος ΠΕΤΕΕΜ.

Το χάλι από τα χαλινάρια φαίνεται!..

Δε σου φοράνε χαλινάρια αν δεν σου πάρουν «μέτρα»!